

kelig Befolkningen vil give sig af med det Arbejde, tror jeg, at den er tilstrækkelig stor til at afgive Arbejdskraft dertil, men Sagen er netop den, at den ikke har Lyst til at gøre det Arbejde. Det var det, jeg udtalte, men det skal jeg nu lade ligge. Det ærede Medlem mente, at man ikke kunde fastsætte den Bestemmelse over for Sukkerraffinaderierne, at de kun skulde have Toldbeskyttelsen godtgjort, for saa vidt de brugte indenlandsk Raasukker. Det kan jeg ikke forstaa, det maa være meget let at bestemme. Hvorfor skulde det ikke kunne bestemmes her ved Lov, at der ikke betales Toldbeskyttelse, saafremt de raffinere Sukker af indført Raasukker? Det er netop det, de true med, det er derfor, Fabrikkerne kunne dominere Sukkerroedyrkerne, de kunne fastsætte Prisen for Roer og for Raasukker. Det ærede Medlem sagde ganske vist, at det staar i Kontrakterne, at hvis der kommer en mulig Imødekommen eller Indrømmelse her fra Lovgivningsmagten, som forøger Beskyttelsen, skal det hele tilfalde Sukkerroedyrkerne. Ja, det er muligt, at det staar der, men hvor længe gælde de Kontrakter? Det kan ikke vedkomme os, vi maa have større Garantier, hvis det virkelig er Sukkerroedyrkerne, som vi skulle hjælpe. Men der gives jo et langt lettere Middel, som jeg har anvist. Nu blive de trukne af i Prisen, fordi Raffinaderierne, hvis Landmændene ikke ville dyrke Sukkerroer til den Pris, de ville betale, kunne faa deres Raamaterialier andetsteds fra, det kan ikke benægtes. Over for det ærede Medlem for Nakskov (Reventlow) vil jeg kun sige, at jeg udtalte ikke, at der var sendt Roer fra Sverige til Lolland, jeg fastholdt kun, at der var forespurgt, og jeg fremhævede det kun for at vise, hvorledes Konkurrencen fra Udlandet trykkede Priserne for Sukkerroedyrkerne, da Fabrikkerne staa fuldstændig uafhængigt og kunne tage deres Raamateriale, hvorfra de ville. Men saafremt man knytter al Beskyttelse til det raffinerede Sukker, fremstaaet udelukkende af det danske Raafabrikat, have de Herrer, som dyrke Roer, det i deres Magt at faa Kontrakter med Fabrikkerne, som de kunne staa sig ved. Nu kunne Fabrikkerne pine dem. Naar det ærede Medlem for Nakskov protesterede mod mine Udtalelser med Hensyn til den Gründer-Provision, der i sin Tid faldt af, skal jeg bøje mig for hans Udtalelser. At Aktierne bleve udstedte til 100, er rigtigt, men Spørgsmaalet er, til hvilken Pris de ere solgte første Gang. Jeg tror, at der er taget en Gründer-Provision,

men jeg kan jo tage fejl. Det staar for min Erindring, men jeg har ikke noget i dette Øjeblik at henvise til. Det blev for øvrigt, tror jeg, for Toldkommissionen oplyst, at disse Aktier havde givet 7 pCt., men jeg har heller ikke noget faktisk for det, vi kunne jo faa det at vide. Men naar man fortæller, at Forholdene paa Sukkermarkedet ere saa uheldige for Øjeblikket, skal jeg sige, at det kan gerne være, at Priserne ere lave, men jeg beholdt mig aldeles ikke til de faktiske Priser. Jeg udtalte kun, at saa længe Kuba er ude af Spillet, ere Forholdene paa Sukkermarkedet dog forholdsvis gode, og hvis Kuba pludselig træder ind med den mægtige Produktion, den kan kaste ind paa Markedet, tror jeg, at Forholdene blive værre. Det, det ærede Medlem anførte om Priserne, er aldeles ikke noget Bevis. Han anførte, at Priserne for Øjeblikket ere det halve af, hvad de vare for 15 Aar siden, men saaledes forholder det sig med Priserne for alle Jordbrugsartikler.

Formanden (Sofus Høgsbro): Jeg vil bede det ærede Medlem erindre, at det var kun for en kort Bemærkning, han fik Ordet.

Bluhme: Jeg skal altsaa kun tilføje, at da Priserne for alle Jordbrugsprodukter mindst ere gaaede ned til Halvdelen af, hvad de vare for 15 Aar siden, kan jeg ikke deri se en Begrundelse for de Herrer til at forlange, at den halve Del af Danmarks Jordbrug skal understøtte den anden Halvdel.

Reventlow: Jeg vilde gerne tillade mig at rette en Udtalelse, som jeg kom med før. Jeg sagde, at Sukkerfabrikernes Aktier i Øjeblikket staa i 92, men jeg gjorde mig der skyldig i en Fejltagelse. De have indtil for kort Tid siden staaet i denne Pris, men ere netop i den sidste Tid stegne op til lidt over 98. Dette vil jeg ikke undlade at gøre opmærksom paa, men imidlertid maa jeg dog sige, at de dog ere under pari, og vist er det, at Aktierne i Gennemsnit i den Tid, de have været, ikke have givet 4 pCt. i Udbytte. Dernæst vil jeg gerne til den sidste Bemærkning, som kom fra det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) sige, at det ganske vist er rigtigt, at alle Agerbrugsprodukter i de senere Aar ere faldne ret betydeligt, men der er dog ikke noget, der er faldet i saa stærk en Grad som Sukkeret. Det er, som jeg sagde, faldet fra 20 shilling